

zúčastnit ani dalších akcí školy, za které je třeba platit (exkurze, divadelní představení nebo jiné kulturní akce), za aktivity pro děti, které byly součástí ŠVP, byla požadována úplata).

Pro rozvoj osobnosti dětí a žáků je důležitá také možnost sebe prezentace, která je pozorovatelná např. v prostorách školy a tříd. Možnost sebe prezentace dětem a žákům ukazuje, že každý je důležitý a může být v něčem dobrý. Na sebe prezentaci každého dítěte a žáka dbala naprostá většina navštívených škol, což je navíc dlouhodobý stav.

Individuální přístup k žákům v navštívených hodinách

V rámci hospitací je standardně sledován individuální přístup k dětem a žákům a využití podpůrných opatření v hodinách, kde byli přítomni děti a žáci se speciálními vzdělávacími potřebami.

Tabulka 9

Individuální přístup k žákům v navštívených hodinách – podíl hodin (v %)

Individuální přístup k žákům	ZŠ	SŠ
Přizpůsobení vhodných aktivit	62,9	43,2
Vhodné přizpůsobení cílů a obsahu	56,2	44,0
Vedení k formulování cílů nebo očekávání od žáků	20,6	16,6
Sebehodnocení nebo vzájemné hodnocení ve vztahu k očekávání a cílům	13,6	7,0
Nebylo zaznamenáno	20,1	33,7

V základních školách navštívených ve školním roce 2016/2017 byl individuální přístup k žákům zaznamenán ve čtyřech pětinach navštívených hodin, což ve srovnání se školním rokem 2015/2016 znamená nárůst o 12,2 procentních bodů (častěji docházelo zejména k přizpůsobení cílů, obsahu a vhodných aktivit). Přesto Česká školní inspekce v některých školách zaznamenala přetrvávající důraz na frontální výuku se zadáváním stejných úkolů pro všechny, s malou schopností pedagogů výuku individualizovat a diferencovat dle individuálních potřeb a schopností jednotlivých žáků. Tradičně lepší je situace na prvním stupni, nicméně i na 2. stupni došlo k výraznému nárůstu ve využívání individuálního přístupu k žákům oproti předchozímu školnímu roku.

Přizpůsobení cílů a obsahu se nejčastěji vyskytovalo v matematice, českém jazyce a vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět, nejméně bylo využíváno ve společenskovedních a přírodovědných předmětech a cizích jazycích. Přizpůsobení aktivit bylo nejčastěji uplatňováno ve vzdělávacích oblastech Člověk a zdraví a Člověk a svět práce, nejméně naopak ve vzdělávacích oblastech Člověk a příroda a Člověk a společnost. Celkově byl individuální přístup nejčastěji zaznamenán v českém jazyce, matematice a ICT, naopak v menší míře v oblastech Člověk a společnost a Člověk a příroda. Poukázat tak lze právě na nižší míru individualizace v přírodovědných předmětech – individuální vzdělávací plány jsou často zpracovány pouze formálně a na speciální vzdělávací potřeby žáků není v těchto předmětech brán ohled.

V navštívených hodinách ve středních školách ve školním roce 2016/2017 byl individuální přístup uplatňován méně často než v základních školách. Konkrétně byl individuální přístup zaznamenán ve více než dvou třetinách středoškolských hodin, přesto ve srovnání se školním rokem 2015/2016 šlo o vysoký nárůst (o 24 procentních bodů). Individuální přístup k žákům byl realizován častěji ve formě přizpůsobení vhodných aktivit, cílů a obsahu.

Podobně jako v předchozím školním roce byl individuální přístup zaznamenán v menší míře na gymnáziích. Nejčastěji byl individuální přístup uplatňován v učebních oborech, opět častěji přizpůsobením vhodných aktivit, cílů a obsahu výuky.

Přizpůsobení vhodných aktivit, cílů a obsahu bylo nejvíce uplatňováno v odborných předmětech (s ohledem na jejich význam pro obory odborného vzdělání), v předmětech ICT a matematice, naopak méně bylo zaznamenáno v přírodovědných předmětech, společ-

